

Paluu lähes entiseen

Aiemmat pandemiat ovat kestäneet aikansa (1-3 vuotta), sitten ne katoavat. Pääteesini on, että kun nykyinen korona on kadonnut, kaikki palaa suunnilleen ennalleen eli siihen, mistä lähdettiin. Ratkaiseva havainto tähänastisen kokemuksen perusteella ainakin Suomessa on se, että 90 % koronaan kuolleista on yli 70-vuotiaita, lapsia ja nuoria joukossa ei ole lainkaan. Kuolleista puolet on hoivakodeissa olleita. Tähän perustuu nähdäkseni se, että rajoituksia aletaan purkaa niin Suomessa kuin muualla - valtaväestön kannalta pandemia ei ole lopulta kovin vaarallinen. Samasta syystä korona-pandemiasta ei tule nuoremmille polville avainkokemusta, koska se ei käytännössä koske heitä. Se tuottaa kokemuksia muutaman kuukauden etäopetuksesta, usein yhdessä vanhempien kanssa, jotka ovat etätöissä. Kokemukset ovat varmaan sekä palkitsevia että hermostuttavia, mutta niitä ei voi verrata 1990-luvun laman tuottamiin dramaattisiin kokemuksiin, joissa selviytyminen oli suurelle osalle kansaa elämän ja kuoleman kysymys. Näkisin kaksi selkeää koronan tuottamaa pysyvää käytännön vaikutusta lähitulevaisuudessa. Etätö laajenee pysyväksi työmuodoksi, ja sitä ryhdytään soveltamaan kaikilla aloilla missä se vain on mahdollista. Toiseksi lentäminen turismin muotona surkastuu pysyvästi. Jo ennen koronaa massiiviseksi kasvanut lentoliikenne joutui ilmastosyistä kovan kritiikin kohteeksi, ja koronan jälkeen ihmiset keskimäärin tajuavat, että juuri globaali lentoliikenne levittää eri lähteistä syntyvät epidemiat pandemioiksi hetkessä.